

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Serisori nefrancați nu se
primesc. — Manuscrise nu se
retrimit.
INERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anulări:
în Viena: M. Dukes, Heinrich
Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks
Nachfolger; Anton Oppeliks, J.
Danneberg, în Budapesta: A. V.
Goldberger, Eckstein Bernat; în
București: Agence Havas, Suc-
cursale de Roumanie; în Ham-
burg: Karoly & Liebmann.
Prețurile inserțiilor: o serie
garmond pe o colună 6 cr. și
30 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o
serie 10 cr. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULU LVIII.

„Gazeta“ iese în zilele care
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se primumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la ad. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
a administrațiune, piața mare,
Târgul Inului Nr. 96 etajul I:
I. pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Ună exemplară 5 cr. V. A.
sân 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 67.

Brașov, Vineri, 24 Martie (5 Aprilie)

1895.

Nou abonament

la

GAZETA TRANSILVANIEI

Cu 1 Aprilie 1895 st. v.

se deschide nou abonament
la care invităm pe toți amicii și
prijiitorii foței noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:

pe un an	12 fl.
pe șase luni	6 fl.
pe trei luni	3 fl.

Pentru România și străinătate:

pe un an	40 franci
pe șase luni	20 „
pe trei luni	10 „

Abonamente la numerele cu data
de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria:

pe un an	2 fl.
pe șase luni	1 fl.

Pentru România și străinătate:

pe un an	8 franci
pe șase luni	4 „

Abonarea se poate face mai ușor
prin mandate postale.

Administrațiunea

„Gazetei Transilvaniei“.

Bănci ungurești între Români.

II.

Brașov, 23 Martie v. 1895.

„Stăpânirea maghiară prin or-
ganele sale subalterne (solgăbirae și
notari) — ne spune preotul Re-
breanu din Sesarmă*) — a pus în
lucrare organizarea de institute de
împrumut și păstrare comunale,
carî în multe părți au și început
a funcționa. În comitatul nostru
(Solnoc-Dobêca) au fost până
acuma deschise institute de aceste
în Cristur, Uriu, Spermezeu, Chiuza,

*) A se vedea corespondența din Nr. 64 al
„Gazetei“ din an. curent.

la carî sunt împreunate și satele
vecine.“

Scim, că și în comitatele Trei-
scaune și Târnavă-mică s'au înfi-
ințat institute de aceste maghiare, ér
acuma aflăm, că o asemenea societate
maghiară de împrumut și păstrare
s'a înființat și în comitatul Mureș-
Turda, în comuna Ibănesci, cu care
au fost împreunate comunele ve-
cine Hodac și Orșova.

Acțiunea s'a început așa-déră
și scopul, ce-l urmărește față de
noi, pe lângă specula materială, e,
după cele espuse în articolul nos-
tru premergător, învederat: cuce-
rirea succesivă a satelor române
pe cale economică pentru maghia-
rism, cu alte cuvinte aservirea ma-
terială și spirituală a sătenilor noș-
tri, carî vor intra în aceste aso-
ciami.

Dér, întrebăm, când s'a pus
la cale vre-o acțiune, la care au
asistat ca nănași organele guver-
nului, solgăbiriei și notarii, fără ca
acesta să aibă urmările cele mai pă-
gubitoare pentru poporul român?
Sé cercetăm însă cazul mai
de aproape.

Ca să-și asigure un succes, de
ce au lipsă înainte de toate cei dela
băncile ungurești?

Negreșit, că mai întâiu de toate
au lipsă de concursul cărturarilor
români dela sate, ca printr'ênșii sé
pôtă prinde mai ușor poporul în
mrejele lor.

Lucru firesc déră, că la înce-
put se vor adresa la preoții, das-
călii și micii noștri proprietari cu
influență la popor și le vor pro-
mite marea cu sarea numai sé i
pôtă prinde în laț. Cu deosebire
vor pune ochii pe preoții noștri și
le vor oferi de-ocamdată — cum
dice corespondența noastră din Se-
sarmă — și directoratele, „căci în
preoți poporul se încrede cu tot
adinsul“.

Promisiuni de aceste vedem,

că le-au și făcut fruntașilor ro-
mâni din Solnoc-Dobêca, puindu-le
în vedere, că vor fi aplicați la
nouele institute și vor primi și
onorare.

S'au aflat în asemeni împre-
jurări și ómenî, carî cumpenind
motivele *pro* și *contra* participării lor,
au descoperit, cum ne spune preo-
tul din Sesarmă, și motive, carî ar
vorbi pentru participare.

„Sé căutăm“, dicu ei, „sé fim
și noi acolo, ca sé nu se pôta tracta
de *nobis sine nobis*“.

Acest motiv nu se pôte de
loc sustine în cazul de față, căci
aici nu e vorba de a fi numai acolo,
ci e vorba de a da un *ajutor* di-
rect întreprinderii, care cu mijlo-
cul banului urmărește scopuri duș-
mănoșe intereselor de viață națio-
nală a poporului nostru. E învede-
rat, că cărturarii români nu pot
sé contribue la înaintarea unor
astfel de scopuri. Ceea ce se lucră
în contra noastră, sé se face *sine nobis*,
éră nu cu concursul nostru!

Mai complicate apară celelalte
doué motive ale oportuniștilor: iefti-
nitatea banilor și onorariile puse
în perspectivă, carî „ar prinde bine“.

Faptul, că băncile maghiare
dau banii institutelor mai mic
înființate de ele în condițiuni, ca
acestea sé-i pôta împrumuta în comu-
ne cu 7 și 7½ procente, adică cu ceva
mai efin decăt de comun se îm-
prumută de cătră institutele române,
este singurul, care trebuie sé ne în-
sufle îngrijiri. Aici se începe con-
curența serioasă cu băncile noastre,
cu care aceste vor trebui sé dea pept,
vrându-nevrându.

Restabilirea echilibrului în pri-
vința ieftinătății banilor împrumu-
tați este prin urmare numai o ces-
tiune de scurt timp. Poporul va
primi aceleași avantaje și dela bă-
ncile române, numai conducătorii lui
sé și cunoască chiamarea și sé stăruie

în tot chipul de a face acesta cu
putință.

Dér tocmai pentru-că dau banii
ceva mai iettin băncile maghiare,
acțiunile „onorarelor“ nu pot sta de
loc strălucit, cum își inchipuesc
pôte unii directori și membrii *in spe*
ai direcțiilor nouelor institute
„patriotice“.

Banca „Központi Hitelintézet“, care
lucră în Solnoc-Dobêca, dá banii
institutelor micî înființate de ea
nu cu 5%, cum dice coresponden-
tul nostru, ci cu 5½%. Împrumu-
tând banii cu 7% resultă déră pen-
tru aceste institute un câștig de
1½%. Din acesta va trebui institu-
tul respectiv sé plătescă mai în-
tâiu membrilor asociați, pentru
tacsă séu misele lor de 10—20 cr.
pe săptămână, o dobândă de cel
puțin 5 la sută, sé restituie che-
tuielele centralei pentru cărțile, ti-
păriturile ungurești etc., sé doteze
fondul de rezervă și eventual sé plă-
tescă chiria etc. Astfel suma ce va ré-
mână disponibilă de-a se împărți ca
onorare, va fi de tot minimă și
nu incăpe îndoielă, că folosul, ce
l'ar pute trage unii cărturari de ai
noștri din aceste onorare, nu va sta
în nici o proporțiune cu folosul
celî vor procura ei băncii dela
Pesta, câștigându-i, prin trecerea și
influența lor la popor, clientela
românescă.

Ba la început amplioații insti-
tutelor vor trebui sé lucreze chiar
gratis, cum de pildă li-s'a pus
în vedere la Ibănesci. Și decă in-
stitutele maghiare cu concursul
ómenilor noștri, carî s'ar angaja la
ele, ar prinde rădăcină și ar pute
sé dea onorare, ce merită acest
nume, credeți, că atunci aceste on-
rare le-ar păpa Români, carî le vor
fi ajutat sé pună ghiarele pe po-
porul nostru, ori „domnișorii un-
guri“ scăpătați?

Nu vedeți, că decă cei dela bă-
ncile maghiare reflectă și la con-

FOILETONULU „GAZ. TRANS.“

Din viața lui Bismarck.

Înainte de serbarea zilei de 80 ani
dela nascerea fostului „cancelar de fier“
al Germaniei, principele Bismarck, a apăr-
tut în Viena o scriere intitulată „Tisch-
gespräche“, de H. v. Poschinger, în care
se află diferite amănunte din viața lui
Bismarck.

Din această colecțiune se vede, că
Bismarck era însufletit de-o viață necesi-
tate, de a sta în legătură cu cei mai de-
aprope ai lui și a-se pronunța franc des-
pre toate lucrurile. Acestă instict înăscut
trebua sé-l țină adese-ori în frâu, căci îi
impunea înalta sa poziția oficială.

Se scie, că Bismarck, pentru a păstra
secretul, îl acăta de clopotul cel mare,
ér pentru-ca sé incurce pe ómenî și mai
tare, le descoperia toate — fantasiile lui. El,
cum dicea însuși, îi mințea cu dreptatea.
În Martie 1866, când era ministru-preșe-
dinte al Prusiei, se afla la un prânț dat
de ambasadorul saxon în Berlin. În decursul
mesei, soția ambasadorului îi

puse întrebarea: „Este adevărat Esce-
lență, că veți începe răboiu cu Austria și
voiți a cuceri Saxonia?“ Bismarck răspunse
fôrte amicabil: „De sigur, stimabilă
dómna. N'am avut altă cuget din prima
zi de când sunt ministru“. Cu surisul pe
buze îl întrebă dómna, că va trebui óre,
ca în cazul acesta sé se refugieze la moșia
sa din Boemia, séu în castelul ei din
Lipsca, ér Bismarck o sfătui riđându: „Nu!
de voiți sé-mi credeți, nu e bine sé călă-
toriți în Boemia. Tocmai acolo, și, decă
nu mă înșel, tocmai în apropierea moșiei
D-vóstre vomă bate pe Austriaci“.

Tot cu asemenea francheță a adus
Bismarck în confusiune și pe cercurile nor-
mative din Londra și Viena. „Voiu fi ne-
cesitat în scurt timp — țise el în Iunie
1862 la masa ambasadorului rusesc în En-
glitera — a primi conducerea guvernului
prusian. Celú dintâiu lucru însé va fi, a
da o bună reputațiune armatei, și apoi mé
voi folosi de celú dintâiu pretext de a de-
clara răboiu Austriei, a desființa alianța
germană, statele de mijloc și cele mic
ale supune, și a-i da Germaniei, sub con-
ducerea Prusiei, o unitate națională“. În-

trégă societatea încremeni de o astfel de
declarațiune ne mai auđită. Mesenii se ui-
tau cu compătimire unul la altul, cum
își varsă elú secretele cu grămada. Cei
mai mulți îl considerau drept un fan-
faron, și dintre toți numai Disraeli îi pe-
trunse înțelepciunea.

Este o manieră fôrte rafinată de a
aduce pe cineva în confusiune tocmai spu-
nându-i adevărul. Este fôrte probabil, că
Bismarck ș'a scos metoda sa din literatură,
pôte înconșiu. Ca tinăr cetia fôrte mult
avându o memoriă extraordinară. Decă nu
ar fi devenit „cancelarul de fier“, ar fi
putut deveni un escelent romancier.
Cine cunoște lumea reală cu prisosință,
acela pôte privi și la lumea visată a poe-
tului. Deosebirea între ambele lumi este
mai mică, decum se crede. Ambele sunt
zidite pe aceleași legi ale rațiunei, numai
căt lumea postului este mai tare predom-
nită de aceste legi, decăt lumea reală a
faptelor, care nu se pôte nici odată eman-
cipa de tot de întemplarea arbitrară. A
impune acestei întemplări, a calcula cele
ce nu se pot calcula, succede numai în-
tuițiunii artistice. După Bismarck, politica

este o artă, ca pictura, ca poesia. El
are de o miă de ori drept. Punctele de
atingere zac fôrte aproape unele de
altele.

Modul cutezător, de a se juca cu
adevrul, nu putea fi ministrului constant
și în toate casurile spre folos. Deja în
anul 1855 îi profeti amicul séu american
Motley, că într'o zi va deveni ministru-
president, „decă adevăritatea sa, aproape
neînfrinată, nu-i va strămuta drumul“. În-
țelepciunea politică a lui Bismarck s'a ară-
tat însă mai tare decăt această adevări-
tate. Adevărul, pôte, că l'a spus elú la
început din iubire de adevăr, apoi din
calcul, și în fine pôte se vor fi grămădit
casurile în carî a fost cu neputință a da
adevrului, și numai lui, onórea. „În viața
publică trebuie câte-odată sé ne abatem
dela adevăr“, țise principele Bismarck nu
tocmai de mult. Bătrânul împératú ger-
man, cătră care rosti elú aceste cuvinte,
sé roși de tot la auđul lor, ér Bismarck
se uită repede în altă parte, ca sé nu-i mă-
rască perplexitatea. Profesiunea aduce și
minciuna cu sine, decă tocmai voim sé
întrebuințăm acestă expresiune dură: tă

lucrarea unor cărțurări români, o facă numai de nevoie, ca să potă isbuti mai ușor și că mâne, când va fi vorba de un adevărat câștig, îi vor scote pe toți afară?

Apoi ce diceți la limba de gestiune, care va fi numai cea maghiară? In Ibănesci toate protocoalele până și sigiliul au venit gata în limba maghiară dela banca „Hazai hitelszövetkezet” din Pesta.

Mai trebuie să spunem ore după toate acestea, care este adevăratul interes și care este datoria fruntașilor noștri de pe la sate față cu noile întreprinderi maghiare?

Potă ei cu conștiință curată să dea sprijin încercării contrariilor noștri de a subjugă materialicesce și moralicesce poporul nostru?

Nu. Acăsta nu-o vor face, mai ales când le este deschisă perspectiva de a-și pute ajuta ei înșiși, căci astăzi, hară domnului, avem și noi bănci, la a căror sprijin putem să apelăm și cari datorate sunt să ni-lă dea pe deplin și cum se cuvine.

Și acuma venim la punctul, unde trebuie să ne dăm seama, care este datoria institutelor române de credit față cu acăsta aparițiune foarte îngrijitoare.

Institutele noastre trebuie să ridice mânușa, ce li-se aruncă, și să s'arunce în lupta de concurență pe totă linia, acordându în viitoră împrumuturi totă atât de efitine ca și institutele maghiare, ceea ce ele cu atât mai ușor sunt în stare a face, cu câtă bilanțurile lor a rată, că toate lucră c'ună profită foarte însemnată și toate d'au dividende destulă de mari.

Efectele stricaciōse ale acțiunei întreprinse de contrarii noștri pe terenul economic, nu se potă combate decât printr'o acțiune în stil mare întreprinsă de noi Români cu scopă de a înființa și noi, celă puțin în satele noastre mai însemnate, asociațiuni cooperative de împrumutare și păstrare, după modelul celor mai bune, ce le vedem la străini.

Acăsta este în liniamente generale părerea noastră despre poziția, ce trebuie să o ia deoparte fruntașii noștri dela sate, de altă parte institutele noastre de bani și înțrega obște romănescă față cu băncile unguresci înființate între Români. Cestiunea e însă destulă de gravă și importantă, ca să-o urmărim în toate amănunțele ei și să stăruim, ca tot ce se potă face, să se facă fără de amânare în interesul bravului nostru popor, atât de multă încercat și ispitit din toate părțile.

cerea și retăcerea. Fără discrețiune nici Bismarck nu ar fi eșit la cale.

Totăși în ziua, în care nu mai era cancelar, lăcătul îi cădă de pe gură. Demisiunea îi redete libertatea cuvântului, și se scie, ce întrebuintare mare face de ea. După o tăcere de mulți ani se ivesce trebuintă fisioă d'a vorbi, d'a vorbi multă d'a vorbi tot-déuna. Libertatea cuvântului a fostă pentru principe o adevărată receră, o baie de sănătate. Elă nu se obiicnuesce cu singurătatea, cu vecinica încetare dela lucru. Elă oftéză după ostenele și greutățile oficiului său, după totă, ce eră l'a necăjită, l'a torturat. In Berlină era o vecinicoă luptă. Adese-oră numai o critică agitatore. In fiă-care diminșă avea elă „să dea pe orologieră, care întorče oesulă”. Și de-odată acăsta linisce, acăsta neactivitate! „La începută iml venia curiosă, deșteptându-mă diminșă și neavându nimic de lucru, decâtă a-mi întorče orologiulă”, acăstă orologiu, care factice era ună orologiu adevărată. Vorbirea îi este pentru trecerea timpului, cea mai mare bucură, noua lui chiamare. Fiă-care oșpe îi este binevenit. Vorbesce, discută, critică.

CRONICA POLITICĂ.

23 Martie.

In cestiunea organizării cercurilor matriculare diarele budapestane anunță, că ministrul de interne deja a împărțit comitatul Cenadului în 28 și comitatul Treiscaunelor în 55 cercuri matriculare. Totă odată publică și lista reședințelor acelor cercuri, precum și comunele aparținătoare la câte-o reședință,

*

Ministrul de culte ungară are de gând să reformeze rigoroșele medicilor. Spre acăstă scopă s'a adresată cătră facultățile medicinale, ca aceste să-și dea părerea în cestiune. Afară de acăsta se va publica și un proiectă, ca așa toate cercurile interesate să se potă exprima asupra lui, și ca proiectul se potă scrie sub forma obiectă de critică într'ună ceră câtă se potă de mare.

*

Cumcă exregele Milană din Serbia își caută sprijinul tronului său mai puțin în poporul sârbesc, decâtă în statele streine și în diaristică, este lucru deplină cunoscută. „Magyarország” publică o scrisore din Belgradă, din care se vede, că de ce sprijină se bucură presa ungeră din partea guvernului sârbesc și din a exregelui Milană. Conformă scrisorei, ună toștă șeftă ală biroului de pressă din Belgradă a reproșată la doi diariști unguri, că nu se cuvine, să-și oferă diariștii budapestani, de câte-oră vină la Belgradă, serviciile lor guvernului sârbesc. Cu deosebire darnic s'a arătată tot-déuna Svetomir Nikolaevič, fostulă ministru de interne, cătră care se adresau în continu diariștii din Viena și Budapesta, ca să le dea subvențiuni, și ca mulțămită, se cântau în diarele din Viena și Budapesta neconținută înnuri de laudă asupra lui.

*

După cum i-se anunță lui „Pol. Corr.” din Parisă, ministrul de esterne franceș Hanotaux, din incidentul conflictului dintre Anglia și Franția din caussa cestiunei africane, va face în curândă în senată declarațiuni privitoare la intențiunile, ce le are Franția în valea Nilului și la Niger. Conținutul declarațiunilor în scurtă va fi următorul: Aserțiunea Angliei, că puterile ar fi recunoscută, că valea de susă a Nilului cade în sfera de influință euglesă, potă să stea referitoră la Italia, Germania și statul liber Congo, nu însă referitoră la Franția, a cărei tăcere nici decum nu se potă privi, ca aprobare. Drepturile Angliei în Egiptă și acum se discută, și afară de aceea chiar și drepturile Egiptului la Nilul de susă se potă combate. Guvernul franceș va lua în considerare numai acele convențiuni, cari sunt subsemnate de elă, și nu convențiuni, cari s'au încheiată între alte state. Diplomația republicei însă are firma convingere, că cu toate acestea buna înțelegere dintre cele două state nu se va strica.

Legea asupra numelui în România.

„Monitorul Oficial” publică noua lege sancționată asupra numelui. Acăstă lege satisface unei necesități multă simțite în România, de-a se pune stavilă schimbării arbitrare a numelui de familie, care a dată nascere celor mai regretabile abuzuri și usurpațiuni.

Este interesantă, că pe când la noi, în Transilvania și Ungaria, se dă ună deosebită scutură schimbării numelor cu scopă de a le maghiarisa, de care scutură se folosesc cu prisosă mai alesă Evreii, spre a-și documenta „patriotismul” lor de speculă, pe atunci legea amintită romăncă conștringe pe toți Evreii și pe alții, cari și-au schimbată numele după 1 Decembrie 1865, usurpându numele altora, ca să dea seama persoanelor prejudiciate prin acăsta, și pe cale judecătorească, în timp de doi ani, să potă fi obligați de-a delăsa numele, ce și-l'au însușit pe nedrept.

Etă cum descrie raportulă comitetului de delegați, cari au desbătută acăstă proiectă, invasiunea numelor de familie, ce-a urmată din lacuna legislațiunei romăne, producându, prin libertatea absolută de-a schimba și modifica numele său, o adevărată anarhiă, totă felulă de abuzuri, cea mai periculosă confusiune și disordine:

Cu o simplă publicațiune în Monitorul oficială, ori-cine astăzi, fiă Romăncă, fiă străin, potă lua numele de familie ală ori și cui, să-lă potă câștiga, să-lă mănșescă cum vrea, și să lă schimbe când vrea. Ba de multe-oră își cruță chiar și cheltuiala taxei de publicațiune prin Monitoră, lăpădă pură și simplu numele său și înhață numele altuia. In alegerea numelui elă nu hesită; toate mijlocele i-se pară bune, toate motivele i-se pară justificate.

Unulă lucră prin ambițiune, zădărniciă, său caprită; altulă, spre a-și ascunde o manoperă fraudulosă, său a înșela publicul printr'o concurență nelegală; ună ală treilea, spre a dejuca justiția și autoritățile administrative și așa mai încolo pentru alte motive! Străinii, mai cu seama Evreii, caută, prin usurpare de nume, să se furizeze în naționalitatea și în familia romăncă. Unii adaugă la numele loră câte ună sufixă romănescă; alții ilă traducă pe de 'ntregul; alții lă schimbă cu totulă: Ast-felulă Idel Grosval se face Iuliană Pădureanu; Leonă Gluckmann devine Leonă Silicianu; Goldfein, e Golfineanu; Schwalb e Schwalbescu; Svibel Josub se preface în Emilă Floriană, ér Fișel Leibu Șmil în Filipă Emiliană; Ghedali, în Ghedănescu; Henonki, în Cerbeanu; Schönfel în Cămpeanu; Steinberg, în Petreanu, etc. Unii mergă și mai departe: usurpă nume de familie din cele mai ilustre, mai cu vașă și mai cu influență în țeră. Ast-felulă, Mater Hirsch vrea să fiă nici mai multă, nici mai puțină de câtă cronicarul Moldovei Mironă Costină; H. Mendel, principele Vasilie Lupu; Laubenstein, principele Lăpușianu; Brancovic, principele C. Brăncoveanu; ună altulă, spătarul Mihail Cantacuzino; D. Hilic se imbracă cu personalitatea părintelui literaturii romăne Heliade Rădulescu; D. Herscovici ia numele lui Negruț; D. Goldstein renasce sub numele lui Goleșcu; Feldman sub ală lui Cămpineanu; Cornfeld sub ală lui Căgălniceanu, Braunstein sub ală lui Brătianu, Schwartz sub ală lui Negri; Kahn David, sub ală lui Carolă Davila; I. Maier sub ală lui I. Maiorescu; Rosenfeld, sub ală lui Rosetti. Onor. D-nii miniștri Lahovari și Carp; presidentulă Academiei, D. Ioană Ghica; D-nii Sturdza, Văcărescu, Grădișteanu, Băleanu, Rosnovanu, etc., sunt deposedați de numele D-loră patronimice, prin Șloim, Hersch, Leibu, Ghingold, Grabscheid, Hermann, Rosenzweig, Marin, Savu, Ion, etc.

Etă acum, după același raportă, principalele dispozițiuni ale legii asupra numelui:

Principiulă, care alcătuesce baza însăși a legii, este stabilită în art. 1 din proiectă: numele patronimic (de familie), la care cine-va are dreptă, este celă trecută în actulă său de nascere, și nu-lă potă schimba fără autorisațiunea guvernului. Prin urmare, de acum înainte actulă de nascere imprimă cetățenului numele, ce este îndatorat, ca să-lă potă, și acăstă nume este firesce numele de familie ală tatălui, care, potrivit art. 43 din codulă civilă, trebuie să figureze în actulă de nascere. Niciună mai justă și mai logică de câtă acăstă principiu ală filiațiunei, pe care actulă de nascere are socpălă ca s'o constată, să arată adevărată din ce anume familie suntemă născuți.

Dér legea nu prohibă în modă absolută schimbarea numelui patronimic; cine-va nu potă fi condamnată, ca să potă același nume din princiă și până la morțe; suntă împregiurări, cari îndreptătesc o asemenea schimbare, cum ar fi, de esemplu, ună nime ridiculă, ori ună nime devenită odiosă prin acțiunea desonorată a ver-unui membru ală familiei, său, din potrivă, când cine-va ar voi să ia ună nime ilustrată de ună străbună ală său, său pentru alte motive.

In asemenea casuri legea dă putere guvernului, ca să încuviințeze schimbarea de nume, și prevede unele regule speciale de procedură (art. 8—13).

Ună ală treilea punctă importantă din proiectă este regularea usurpărilor de nume făcute până acum și celor ce s'ar face pe viitor: pentru cele din trecută se dispune, că decă ele suntă anteriore anului 1865, Decembrie 1, când adevărată întră în vigoare codicile civilă, nu potă fi atacate de cei interesați, ele suntă și rămân ună dreptă câștigată; decă, din contră, usurpările s'au făcută după acăstă dată, persoăele prejudiciate au dreptulă ca, în termenulă de doi ani dela promulgarea legii, să intente acțiune, spre a obliga pe cei ce le-au însușit numele, ca să-lă delase, afară decă numele patronimic nu e formată din simplu nume de boteză cu ună sufixă; dér și în acăstă casă, decă patronimicul usurpată este ună nime cunoscută în istoria națională, persoăa în dreptă potă acționa pe usurpatoră pe calea judecătorească.

Cătă pentru usurpările în viitoră, se prevede o amendă dela 500—2.000 lei, și pentru casă de recidivă, pe lângă amendă, încă și închisore până la 6 luni.

Atentată contra monumentului-Hentzi.

In afacerea atentatului contra monumentului-Hentzi — dice „Magyarország” — s'a ținută cercetare și poliția a ajunsă în posesiunea astoră felă de date, cari o îndreptătesc la presupunerea, că: planulă atentatului s'a iscudită de câțiva membri din comitetul pentru arangiarea festivităților funebre pentru Kossuth. Poliția a și citată de faptă pe câțiva membri ai comitetului, continuându contra loră investigațiunea. E foarte compromisă astfelă advocatulă din Budapesta Dr. Takáts Zoltán, care a luat mare parte la arangiarea festivităților pentru Kossuth, apoi încă câțiva, cari stau în legătură mai strinse cu Szeles.

Ce e și mai curiosă: Szeles negă ori-că participa la atentat, și elă, de faptă — cum spune numita fōiă — nici n'a fostă arestată. Elă, ca persoăă bânuită, stă sub supraveghiere poliției, cu toate că a declarat unui Toth Ödön, că lui îi va aduce mare folosă aruncarea în aeră a monumentului, de-orece e sigură, că va isbucni revoluțiă, în care casă elă va face trebă bună.

Foile, ce le-amă primită ađi din Budapesta, spună, că urma bombei, ce a explodată, se află tocmă sub anulă „1849” sculptată în statuă. De jură împrejură față statuei pare oxidată, îngălbinită și ici colo afumată.

Atentatulă a făcută mare senzațiă în Viena, dér cu toate aceste foile vieneze nu prea dau casului înșemnătate.

„Hazánk” vorbindă despre atentat dice, că acăsta este ună semnă, că cursulă vremiloră va șterge multă din respectulă de legi și din simțulă cavalerescă ală națiunei maghiare. Acăstă atentată cu dinamită este ună episodă clasică ală unei ere brutale și ilegale.

„Budapesti Hirlap” o ia pe altă cordă. Ea dice, că în Ungaria nu este omă, care din punctă de vedere ală sentimentului să regrete din ceea ce s'ar întempla cu monumentulă-Hentzi... S'ar bucura ori și cine, decă într'o bună diminișă l'ar duce vântulă.

„Magyarország” dice: Monumentulă-Hentzi atinge neplăcută pe fiă-care patriotă. Elă este o greșală de frumșetă pe obrazulă Ungariei. Elă ne scote ochii. Elă este o caricatură în estetica istoriei maghiare. Elă ne supără sufletulă... Pe altarulă gratitudinei națiunei, inimiculă nu potă avé loc... Noi nu datorimă mulțămită lui Hentzi. Dușmanulă patriei merită morțe, ér nu grațitudine. De ceea ce Hentzi s'a făcută vrednică, a și căpătată. Contulă este saldată... Prin urmare celă ce doresce, ca statuă lui Hentzi să fiă depărtată, acela simte cu națiunea.

La serbătorirea prințului Bismark.

Aastăzi, când întreaga pressă europeană vorbește despre festivitățile dela Friedrichsruh, arangiate în onoarea lui Bismark, când întreaga lume cultă are erăși ocașiunea, de a vorbi despre trecutul „glorios” al marelui cancelar, căruia Germania are de a-i mulțami atât de mult — nu va fi neinteresant să vedem, ce dice un djaru slavu din acestu incident. Eată pe scurtu articolul, scrisu „in onora” ducelui de Launenburg:

Prințul Bismark intră astăzi în etatea patriarhilor. Numai puțin bărbați de stat, cari au avutu poziți conducătoare, au fostu atât de norocoși, ca să trecă peste etatea de 80 an. Dela Richelieu și până la Pitt, Cavour, Beust și Giers, au fostu numai Kaunitz, cel mai mare bărbatu de statu austriacu, Talleyrand, virtuosul in lipsa de principii, Metternich, diplomatul eminentu și politicianul slabu, Palmerston, care aprinse continentul, pentru de-a încălți mașinele Angliei, Disraeli cochetulu Gorciakow oțelitul, și Gladstone neînfrântulu, cari, ca și serbătoritul din Sachsenwald, au ajunsu etatea patriarhilor. Zace în natura omenescă, ca etatea înaintată să nască în noi simpatii, și acesta încă cu atât mai mult, decă alesul, care se bucură de acestu daru cerosu, se mișcă în înălțimele omeniei, decă de esistența lui sunt legate destinele a țeri și dinastii întregi și ale unei națiuni întregi. Decă este ușor de înțelesu, că însemnatatea acestui faptu iesse din cerculu restrinsu familiaru, se răspândește peste țeri și popore, nascându în toate părțile unu ecou simpaticu și felicitaru cordiale.

De aceea nu ne surprinde, când lumea dă prințului Bismark tributulu unei amintiri plăcute, și mai alesu omenii din patria lui; noi însă trebuie să deosebim pe Bismark ca omu, care stă departe îndărătulu diplomatulu și politicianulu Bismark. Bărbatul, care a fostu duru, rece și fără considerare; a cărui severitate trecea în cruțime; a cărui poftă de răsbunare nu avea margini; bărbatul, care nu se liniștea până ce nu nimicia pe contrarul sêu; care trăgea prin noroiu totul ce nu se pleca înaintea voinței lui încăpăținate; care rupea dreptulu și inscena persecuțiunile cele mai nemiloșe, decă avea oine-va curajulu a i-se opune; care incurca, ațîța și deoseba partide și fracțiuni; care aducea jale și miserie asupra familielor întregi; unu ast-fel de bărbatu, fiă elu și bărbatul secularu de mărimea lui Bismark, nu are dreptu la acelu simțimentu curatu omenescu, cu care întâmpinăm noi pe bărbații, cari după o activitate plină de fapte intră în etatea patriarhilor. Sunt decă mii și sute de mii în imperiulu germanu, partide și cercuri sociale întregi, cari nu pot uita relele și nefericirile, ce le-a adusu Bismark asupra capulu lor.

Și Austria, care astăzi în rime și în prosă prēmăresce pe Bismark, ce are de a-i mulțami? Sêu au uitatu Austriacii, cum au fostu ei tractați din partea lui pe terenulu economicu? Au uitatu, cum Bismark voia să nimicescă agricultura și industria austriacă, închidend granița germană în spre Austria, și declarand cel mai necruțatoru războiu economicu? Au uitatu ce nefericire a adusu Bismark asupra monarchiei austriace și asupra poporelor ei? Trebuie numai amintitu numele lui, și de odată resar incidentele triste și dureroșe dela 1866. Ca unu ecou tristu resună cuvintele Majestății Sale împăratulu austriacu, adresate cătră poporele sale: „Întâmplările mai noue dovedesc pe deplin — se dice în manifestulu dela 17 Iunie 1866 —, că Prusia întrebuințeză volnicia fațășă în locul dreptulu... Astfel rebelulu este inevitabilu! Răspundători pentru toate nefericirile, pe cari acesta le va aduce asupra singuraticilor, familielor, ținuturilor și țărilor, îi declară înaintea judecării istoriei și înaintea veciniculu și atot-puteriniculu Dumnezeu, pe acia, cari l'au provocatu!”

Timpulu pôte să producă schimbări, pôte să slăbescă memoria, pôte să vindece dureri, dăr nu pôte să ștergă urmele ranelor; și și decă am ierta ofensa și rușinea, ceea ce ni-s'a pregătitu, totuși nu o putem uita.

SCRIRILE ȚILEI.

23 Martie.

Dela Vațu. Aflăm, că pentru întemnițării din închisora de stat din Vațu s'a introdusu unu regulamentu mai aspru, ca cel de până acuma. Este acesta unu răspunsu la dorința neumană a lui Pazmandy, ca întemnițării noștri să fiă tratați mai asiaticu?

Congresulu naționalităților. „Pesti Naplo” aduce, după „Adevărutu” din Bucuresci scirea, că Congresulu naționalităților se va ține îndat după Pasci la Sibiu. Numita fôia susține, că pertractările în privința acesta s'au pus deja la cale de conducătorii naționalităților.

In afacerea vandalismelor dela Turda s'a pornitu cercetare contra acelora, cari au săvârșitu vandalisme asupra casei d-lui Dr. Rațiu. Sunt acuzate 23 persoane, între cari corifeii barbarilor: Jeney, Timăr și Szentkirály.

„Cestiunea română în Transilvania și Ungaria” este titlulu unei broșuri, ce a scos-o la Berlinu d-lu Eugen Brode. Broșura cuprinde o mulțime de documente referitoare la autonomia Ardealulu și arată, că nisințele Ungurilor au fostu totdeuna, de a se rupe de Austria și de a maghiarisa, pe când cele ale Românilor au fostu curatu de caracteru defensiv în lupta față cu Maghiarii, și sunt caracterisate prin fidelitatea față de dinastie.

36 de ani în temniță. Se scrie din Ilava, că țilele trecute a fostu liberatu din temniță unu individ, care a petrecutu în temniță ani 36. Elu a intratu în închisora în anul 21 alu etății, și a scăpatu în vîrstă de 57 ani, grasu și voinicu. Acestu lungu timp de osendă l'a petrecutu în două periode: întâia-dată a fostu osenditu pentru ucidere la 12 ani, a doua oră totu pentru ucidere.

Liferare. La camera comercială din Brașov se pôte afla escrierea de oferte a direcțiunei fabricii de mașini pentru liniile ferate ungare și a fabricii de fieru din Diosgyör pentru liferarea materialulu de lemn necesaru la construirea unui podu peste Dunăre, în Budapesta.

Lemnele de ars dela orașu s'au efinitu. În ședința comunității dela 28 Martie a. c. s'a stabilitu prețulu unui stânjinu metricu din lemnele de ars orășenesci cu 9 fl. 20 cr. v. a. în locu la magazia, așa că unu stânjinu metricu dusu în casă costă 10 fl. v. a. Afară de acesta se vîndu lemne de focu și în cantități mai mari din magazia orașulu, totu cu prețulu de 9 fl. 20 cr.

Pentru orășeni, funcționari, etc. cari au ocupațiun sedentare sunt prafurile Seidlitz ale lui Moll cel mai bunu remediu prin efectulu lor la regularea mistuirei. O cutie 1 fl. se pôte căpăta țilnicu prin poște de cătră farmacistulu A. Moll liferantulu curții din Viena. Tuchlauben 9. In farmaciile din provincia se se cêră preparatul lui Moll provădutu cu marcă și subscriere.

Coresp. „Gaz. Trans.”

Deva, 3 Aprile n.

(Cine sunt aplicați la funcțiuni publice).

Pe la anii 1870—80 era la preparandia de stat de aici (atunci cu cursuri paralele) unu anumitu Balázs Lörincz, directoru la preparandia. Ce a făcutu ce n'a făcutu, — destul, că într'o ții, a peritu și numai după câte-va țile, — după-ce l'a ruptu fômea, — s'a prezentatu la temniță și s'a insinuat, ca defraudant.

S'a făcutu cercetare grabnică, și apoi o curiosă pertractare finală, despre care pe

atunci v'am raportatu într'o corespondență, și l'au judecatu la temniță pe vre-o câțiva ani.

E de însemnatu, că respectivulu Balázs Lörincz, era prietinu de cruce cu inspectorulu Réthy și amiciu „per tu”, cu procurorulu reg. Sim. Horváth.

Totă lumea de pe la noi scie, că condamnatulu, câtu a fostu închis, a fostu multu protegeatu de amicii și soții sêi la voiă bună — era după ce au trecut anii de pedepsă, procurorulu Sim. Horváth, l'a aplicatu în cancelaria sa, unde a fostu multă vreme.

Devenind mai anu postulu de asesoru la sedria orfanală opidană vacantă, — deși cei mai mulți, chiar și dintre Unguri, s'au scandalisatu, — viceșpanulu a făcutu, ce a făcutu, și a lăsatu să se alegă vestitul Balázs Lörincz, ca veți Dôrne, să-lu rehabiliteze încât-va.

Ast-fel Balázs Lörincz erăși a apucat-o la domniă, și nu peste multu a începutu a bate căreimele și cărțile. Înainte de asta cu 10 țile ne pomenim din nou, că Balázs Lörincz era a dispărutu, și până în ția de astăzi nimeni nu scie, ce s'a făcutu.

După cum se povesteste, rehabilitatul erăși s'a lăsatu pe degete, și decă se presupune, că s'a sinucis.

Astăzi se lăți vestea prin orașu, că și tinêrul Vitán, care era lângă Balázs Lörincz, s'a împușcatu.

Etă, ast-fel de omeni căpăta aplicare, pe când alții, cu calificatiune și cunoscuți de omeni de cinste, nu pot ajunge la o bucatură de cêje, singuru numai pentru că sunt Români.

Sciri telegrafice.

Budapesta, 4 Aprilie. Atentatorulu Szeles încă nici acum nu e deținutu. Poliția umblă după amicii lui Szeles și mai alesu după prim-collaboratorulu diarulu „Ovasd”, Ladislau Leffer, în casa căruia se țineau adunări secrete.

Tergulu-Mureșulu, 4 Aprilie. Mureșulu a esundatu pe ținutul dela Deva până aci, a ruptu poduri și zegazuri. La Zlatna s'a surpatu unu dealu și a acoperitu drumulu de țeră, intrerupend comunicatia.

Comornu, 4 Aprilie. Esundarea pe insula Schuet mereu cresce.

Esseg, 4 Aprilie. Fostulu senatoru orășenescu Trifunovicu a fostu deținutu, de ore-ce stetea în legătură cu banda tãlharilor internaționali.

Viena, 4 Aprilie. Alegerile de probă în alu doilea cercu electoralu s'au finitu cu învingerea antisemiților.

Bucuresci, 4 Aprilie. Camera a primitu convențiunea dintre România și Ungaria, privitoare la navigatiunea pe Frutu.

Belgradu, 4 Aprilie. Regina Natalia sosesce aci în 10 Maiu și va fi primită cu mare pompă.

Literatură.

A apărutu Nr. 8 alu revistei literare-beletristice, pentru familiă „Rândunica” cu următorulu sumar: Ana, de Marg. Moldovanu; In zădaru, de V. R. Buticescu; Judele Zăbunu, de I. E. Prodanu; Se duce erna, de V. B. Muntenescu; George Dandin sêu bărbatul inșelat (trad.), de Iosif Schiopulu; Pe unu gându, de Elena din Ardél; Rămurele: Impresii de călători, de Ilie din Urzeni; Feliurite, de ***. „Rândunica” apare în Sibiu, de trei ori pe lună, și e redactată de d-lu Silvestru Moldovanu. Conținutul ei e variatu, amusanu și instructiv. Prețulu abonamentulu e pe anu 6 fl., pe 1/2 anu 3 fl., pe 1/4 anu 1 fl., 70 cr.

DIVERSE.

Matematicu și în cêsul morții. Membrulu academie franceze și distinsulu matematicu Lagny, zăcea pe patulu durerilor ultime, încungiuat de consăngei și

amici, între cari și d-lu de Maupertuis. Lagny, cu limbă de mörte, făcu unu feliu de testamentu, cu care însă o rudenie a sa nu era îndestulată, deore-ce se credea scurtată în partea, la care aspirase. În auțulu tuturor țise, că muribundulu testatoru nu pôte fi cu mintea întregă. La auțulu acestora, Maupertuis, indignat și iritat, susținu, că amicul sêu este încă întru tôte în completa posesiune a facultăților sufletești. Spre a dovedi acesta celoru preșenți, se plecă peste patu la urechia muribundulu și-lu întrebă: „Lagny, spune-ne, câtu este numêrul 12 ridicatu la pătratu? — „Una sută patru-deci și patru”, răspunde matematiculu abia răsuflandu... și muri. [O.

O greșelă judecătorească. Sunt doi ani, de când unu individ, anume Cauvin, a fostu condamnatu la muncă silnică pe viață pentru asasinarea unei femei bătrane, Mouttet. Cauvin fu mai cu sêmă acuzatu de tinera servitore a victimei, care deolarase, că l'a vedutu întrându în casă cătră miețulu nopții. Cele ce se puneau în sarcina lui Cauvin, erau cu atât mai multu de cređutu, cu câtu densusu fusese institutu legataru universalu de cătră bătrână. Decă avea interesu, ca să facă să dispară mai repede. Alte probe veniau să adevereze cele spuse de servitore, astfel, că juriulu, fără nici o milă, îl condamnă; a fostu câtu p'aci să fiă condamnatu la mörte prin decapitare. Doi ani au trecut, și Cauvin totu sub zăvoru. Țilele acestea însă, tinera servitore, care acum se află în serviciulu spitalulu localu, a venit și a declarat procurorulu republicei, că Cauvin e nevinovat, că ea singură a strinsu de gât pe victimă. Decă a acuzatu pe Cauvin, dice ea, a fostu numai pentru a depărta ori-ce bănuială; dăr astăzi remuşcarea o măresce. Ea cere revisuirea procesulu. Justiția se află ore în fața unei historice, a unei visionare sêu, de sigur a unei culpabile?

O glumă a Papei. În Vaticanu se narază o glumă ingenioasă a Papei Leo XIII. O damă nobilă francesă, mulțami Papei cu ocașiunea unei audiențe, în termenii cei mai bombastici, pentru-că a făcutu o sănătoșă întrebându Papea uimitu, cum s'a înșmplatu acesta, dama răspunde: „Am fostu așa de norocoșă, de am ajuns în posesiunea unui călțunu, pe care l'a purtat Sântia Ta, și de atunci sunt vindecată de durerile mele reumatice, cari imi făceau imposibilă mișcarea”. Papea zimbindu țise damei: „Ești mai norocoșă, decatu mine, madamă, căci eu în fiă-care ții imi îmbracu amândoi călțunii și totuși de-abia mă pot mișca”.

„ALBINA” institutu de creditu și de economii Filiala Brașov.

Conspectulu operațiunilor de casă în luna lui Martie 1895.

Intrate:	
Numêrar cu 1 Martie 1895 fl.	7,271.41
Depuneru spre fructificare	99,178.31
Cambii răscompărate.	81,292.75
Conturi curente	91,103.27
Imprumuturi pe efecte și alte imprumuturi	14,944.90
Imprumuturi pe produse	5,788.60
Monetă	2,715.84
Comisiuni	4,180.95
Interese și provisiuni	9,989.59
Diverse	16,603.20
	fl. 333,068.82

Eșite:	
Depuneru spre fructificare fl.	123,169.23
Cambii escomptate	84,403.27
Conto curentu	66,647.36
Imprumuturi pe efecte și alte imprumuturi	31,166.70
Imprumuturi pe produse	4,800.70
Monetă	5,806.94
Comisiuni	2,447.12
Interese și provisiuni	1,274.17
Spese și salare	902.04
Diverse	8,703.04
Numêrar cu 31 Martie 1895	3,748.25
	fl. 333,068.82

V. Bologa m. p. N. P. Petrescu m. p. dirigentă. adjunctu.

V. Ūvegeșu m. p. comptabilu.

Proprietaru: Dr. Aurel Mureșianu. Redactoru responsabilu: Gregoriu Maiorù.

Cursul la bursa din Viena.

Din 3 Aprilie 1895.

Renta ung. de aur 4%	123.75
Renta de corone ung. 4%	99.30
Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%	126.—
Impr. cail. fer. ung. in argint 4 1/2%	104.50
Oblig. cail. fer. ung. de ost. I. emis.	124.—
Bonuri rurale ungare 4%	98.75
Bonuri rurale croate-slavone.	98.25
Imprum. ung. cu premii.	162.50
Losuri pentru reg. Tisei și Segedin.	152.—
Renta de hartie austr.	101.75
Renta de argint austr.	101.80
Renta de aur austr.	126.60
Losuri din 1860.	150.—
Actii de ale Banței austro ungară.	1078.—
Actii de-ale Banței ung. de credit.	474.50
Actii de-ale Banței austr. de credit.	411.70
Napoleondori.	9.67 1/2
Marci imperiale germane.	59.72 1/2
London vista.	122.15
Paris vista.	48.37
Rente de corone austr. 4%.	101.40 1/2
Note italiene.	46.20

Cursul pieței Brașov.

Din 4 Aprilie 1895.

Bancnota rom. Comp.	9.62 Vënd.	9.67
Argint român. Comp.	9.60 Vënd.	9.64
Napoleon-d'ori Comp.	9.65 Vënd.	—
Galbeni Comp.	5.74 Vënd.	—
Ruble rusesci Comp.	128— Vënd.	—
Marci germane Comp.	59 20 Vënd.	—
Lire turcesci Comp.	11.05 Vënd.	—
S.ris. fonc. Albina 5%	100.75 Vënd.	101.75

Nr. 4006—1895.

PUBLICAȚIUNE.

In 25 Aprilie a. c. după prânz la 4 ore se va ține în biroul d-lui primar al orașului Brașov o pertractare scripturistica de oferte asupra lucrărilor de clădit și furnisărilor trebuincioase pentru clădirea unei casarme normale orașenesc de cavalerie în Brașov.

Suma preliminară de spese este:

1. Pentru lucr. de pământ și zidărit	86.396 fl. 90 cr.
2. " " " petrară	1.262 fl. 76 "
3. " " " dulgheri	27.670 " 19 "
4. " " " țiglarie	6.798 " 19 "
5. " " " templar.	5.509 " 33 "
6. " " " lăcătuși	12.230 " 17 "
7. " " " văpsit și lustruit	3.392 " 39 "
8. " " " sticlărie	1.706 " 83 "
9. " " " tinichegerie	2.456 " 49 "
10. " mărfuri de fier	10.857 " 41 "
11. " lucrări de zugrăvit	159 " 48 "
12. " " " pardosit	2.555 " 74 "

Se da aceste lucrări seu la anteprenori generali, seu singuraticilor anteprenori în singuratic grupe de lucrări.

Ofertele scripturistice, sigilate și provădate cu timbru de 50 cr, au de a-se aş-

terne d-lui primar, cel mult până în 25 Aprilie a. c. la prânz la 12 ore, cu acea observațiune, cumcă oferte mai târziu aşternute, precum și declarațiunile ulterioare, făcute la ofertele de timpuriu ascernute, nu se vor lua în considerațiune.

Ofertele subscribe de propria mână a oferentului au, ca să conțină seu în paralel seu în hârtii de preț valabile pentru cautiune 5% din suma de spese cerută pentru respectivele grupe de lucrări și în fine amintirea locuinței oferentului.

In oferit este de a se aminti în litere și cifre în suma totală procentele, cari se lasă din prețurile amintite preliminate și în fine dechierațiunea, cumcă oferentului i sunt cunoscute condițiunile de oferte și acele contractuale și că se supune lor necondiționat.

Planurile de clădit, descrierea clăditului, preliminariile de spese, tarifele orașenesc de preț, precum și specialele condițiuni de oferte și acele contractuale, se află în biroul diregătoriei economice orașenesc spre esaminare din partea fiă-cărui în orele de oficiu.

Brașov, 2 Aprilie 1895.

629,1—3 **Magistratul orașenesc.**

Nr. 3897—1895.

PUBLICAȚIUNE

asupra statoririi și încasării chiriei pentru apă pro 1894 și 1895.

Conspectele de conscriere și statorire asupra acelor partide, cari au de a solvi chiria pentru apa pro 1894 și 1895 zacă din 8 până inclusive 16 Aprilie a. c. în biroul administrațiunii apeductului, spre esaminare. Acele partide, cari prin statorirea chiriei apei se simt nesatisfăcute, au de aș ascerne până în 23 Aprilie a. c., observațiunile scripturistice subscrisului magistrat.

Dela partidele acelea, cari nu reclamază și cari până în 30 Aprilie a. c., nu vor solvi chiria de apă statorită pentru durată din 1 Ianuarie 1894 până 30 Iunie 1895, se va incassa această chiria, pe cale de execuțiune asemenea unui aruncu comunal.

Solvirea chiriei acesteia de apă are să se facă, pe lângă aşternerea libelului chiriei de apă imanut partidei, la administrațiunea apeductului.

Statutul referitor la procurarea apei din apeductul orașenesc, se pôte căpeta la aceeași administrațiune.

Brașov, 20 Martie 1895.

669,2—2 **Magistratul orașenesc.**

Prafurile-Seidlitz ale lui Moll

Veritabile numai, decă fiecare cutiă este provădată cu marca de apărare a lui A. Moll și cu subscrierea sa.

Prin efectul de leuire durabilă al Prafurilor-Seidlitz de A. Moll în contra greutăților celor mai cerbiciose la stomach și pânțe, în contra cărcilor și acrelei la stomach, constipațiunei cronice, suferinței de ficat, congestiunei de sânge, haemorhoidelor și a celor mai diferite bețe femeesci a luat acest medicament de casă o răspândire, ce crește mereu de mai multe decenii încôce.—Prețul unei cutii originale sigilate 1 fl. v. a.

Falsificațiunile se vor urmări pe cale judecătorească.

Franzbranntwein și sare a lui Moll.

Veritabilu numai, decă fiecare sticlă este provădată cu marca de scutare și cu plurubul lui A. Moll.

Franzbranntwein-ul și sarea este foarte bine cunoscută ca un remediu popularu cu deosebire prin trasă (frotat) alină durerile de soldină și reumatismă și a altor urmări de rēcă. Prețul unei sticle-originale plumbate 90 cr.

Apă de gură-Salicyl a lui Moll.

(Pe baza de natron Acid-salicilic)

La întrebunțarea dilnică, cu deosebire importantă pentru copii de ori-ce etate și adulți, asigurăză cēstă apă de gură conservarea sănătoasă și mai departe a dinților. Prețulu sticlei provădate cu marca de apărare a lui A. Moll 60 cr.

Trimiteră principală prin

Farmacistul A. MOLL,

c. și r. furnisorul al curții imperiale Viena, Tuchlauben 9

Comande din provinciă se efectuează dilnic prin rambursă postală.

La deposite se se ceră anumit preparatele provădate cu iscalitura și marca de apărare a lui A. MOLL.

Deposite în Brașov: la d-nii farmaciști Ferd. Jekelius, Victor Roth, Fr. Kellemen și Ed. Kugler, engros la D. Eremia Nepoții, J. L. & A. Hesshaimer, Teutsch & Tartler, Fritz Geisberger.

10—52.

Invitare la abonament!

Cu 1 Ianuarie 1895 se începe un nou abonament
la
„VATRA“
fôia ilustrată pentru familie.

„VATRA“ indeplinind tôte condițiunile cerute unei foi ilustrate pentru familie, fiind redactată cu multă îngrijire de unii din cei mai aprețiați scriitori români, având totu-deuna un sumar bogat, variat și instructiv, pe lângă o sumă considerabilă de ilustrațiuni splendide reușite, dintre cari o mare parte originale, referitoare atât la istoria nêmului românesc, câtu și la artele, industria și evenimentele insemnate de actualitate din țeră și pe unde locuiesc Români; **este cea mai răspândită revistă ilustrată și ocupă I-ul locu în literatura beletristică română.**

„VATRA“ apare de 2 ori pe lună, în fascicule întregi, de câte 4 colii mari 4°, tipărite luxos pe hartie extra-velină.

Pentru Austro-Ungaria:
Costul abonamentului pe un an este . . . fl. 12
1/2 „ „ „ „ „ 6

Cei ce doresc a se abona, sunt rugați să binevoiescă a trimite costul abonamentului, prin mandat postal la librăria editore, C. Sfetea, București, căci „Vatra“ nu se trimite de cătă celorlă cari plătesc abonamentul înainte.

Colecții din anul I. alu „Vetrii“ se mai găsesc broșate cu 12 fl., luxos legate cu 13 fl., er' numai scôitele cu fl. 1.50.

600,25—30

Orele de cassă dela 8—1.

„ALBINA“
INSTITUTU DE CREDIT SI DE ECONOMII
FILIALA BRAȘOVU

Giro-Conto la banca Austro-Ungară. Cec-Conto la postă Nr. 505.

primesc depuneră spre fructificare pe lângă 4 1/2% netto, solvind însași darea de interese;

sconteză polițe comerciale cu 5 1/2%;

accordă imprumuturi cambiale și cambial-ipotecari cu 6%;

deschide credite în cont corrent sub cele mai avantajoase condițiuni;

accordă împrumuturi pe hârtii de valôre, monede, giuvaere și mărfuri cu 6%;

cumpără și vinde cu prețurile cele mai convenabile monede și hârtii de valôre indigene și străine, în specialu de cele românesci;

răscumpără fără nici o detrăgere cupône, escomptează cupône înainte de scadență, și

cumpără cu cel mai urcatu prețu cupône dela efecte române;

efectuează în modul celu încasări și plăți pe pietele din țeră și mai culant sub cele mai ieftine condițiuni;

esecută în comisiune or-ce însărcinări de bancă

închiriază magazine și locuri libere de depou, pe teritoriulu seu strada Gării Nr. 45, care, situat nemijlocitu lângă gara drumului de fier de stat, e legat prin șine proprii cu acesta și investit cu dreptul de vămuire și cântărire oficiôsă prin organele drumului de fier de stat;

primesc în calitatea sa ca reprezentanță principală a societății de asigurare EQUITABLE din New-York oferte pentru asigurări pe viață sub condițiunile favorabile, participare a acestei societăți.

Onorabileloru administrațiunii de fonduri și p. t. D-loru capitaliști le recomandă pentru plasarea de capitale Scrisurile fonciare de 5% ale „Albinei“ ale căroru cupône se răscumpără semestrul fără nici o detrăgere, și cari se află de vëndare în cursul dîlei a bursei din Budapesta, în piese de 500, 1000 și 2000 de corone. Comparendă cursurile și produsulu celorlalte efecte indigene, se pôte sustinea cu totu dreptulu, că

Scrisurile fonciare „Albina“ de 5% sunt adă relativu cele mai ieftine și totodată mai productive din efectele cotate la bursa din Budapesta.

Bonitatea absolută a foncieriloru „Albina“ e garantată prin valôrea celu puținu întreită a ipotecelor pe baza cărora se esmit, prin fondulu specialu de asigurare a scrisuriloru fonciare care e de fl. 200.000 și în fine prin totalitatea ori și cărei alte averi a institutului.

14—*

Orele de cassă dela 8—1.